

стигнало до Корнари, изгонило неприятел и разбило единъ табуръ, който дошелъ на помощь.

Въ това същото време генералъ Карцевъ съ останжалата си войска отъ Шипка спуснялъ са върху турска-та позиция, която била при исхода на прохода и я превзель; сегнъ генералъ Карцевъ ударилъ все напредъ и напредъ къмъ Филиппополь, дѣто авангарда му влязълъ на 4 януарий, т. е. единъ денъ подиръ земаньето на този градъ отъ Бураго.

А ето що произходило въ това време въ лѣвия флангъ на генерала Деллингегаузена. Той тръгналъ презъ Еленско-Твърдишкия проходъ и безъ да срѣщне какво годъ опиранье отъ турцитъ стигналъ въ Твърдица. По този начинъ централната армия стисваше войската на Веселия наша около с. Шипка въ два чифта клещи, именно: Радецки съ своите главни сили я бѣше заобиколилъ най-близко; това бѣхъ вѫтрѣшнитъ клещи, съставени отъ колонитъ на Скобелева, Святополка-Мирскаго и дружинитъ на Българското ополчение подъ Столбтова. Външнитъ клещи са съставлявахъ отъ войскитъ на Карцева, отъ една страна, и на Деллингегаузена отъ друга.

Но да разкажемъ какъ е станжало плѣняваньето на армията на Веселия-паша.

Три дни подиръ тръгваньето въ походъ на ген. Карцева, а именно на 24 дек., ген. Радецкий испроводилъ генералитъ Скобелева и Святополкъ-Мирскаго да изобиколятъ Шипка, всѣки около на десетъ версти разстояние отъ едната и другата страна, отъ Шипченското шоссе. Тѣзи колонни вървѣли цѣлъ денъ на 25 дек. при най-сilenъ студъ и мразъ, и заняли на 26 вътила на Шипка едната — на генерала Скобелева съ бълг. ополчение *Иметлии*, а другата — *Гузово*.

На 27 князъ Святополкъ Мирский дошелъ отъ тила къмъ Шипченската турска позиция и я нападналъ. Той първо